

תורה אוור השלמה
1 נפש כי תחטא ותקטל
מעל פירקה בחשון
בעניהם בפקיון או
בתשנות או גובל
אשך את עונתך
וירקאה ה אכ
2 והנה כי יתניא ואשם
ודבשיה אהן גזלה אשר
גלויל או את העשיך אשר
אשך שפוך אותו ואת
אשר פטך אותו ואת
הברכתי אשר מזק:
הירכה ה כ
3 אז כל אשר ישבען
עליו לשרך שלם ואנו
בראשו חמשתו
עליו לאשר אשר או
יתגבור בזים אשחתו
וירקאה ה כד

הממלכה ליש נשים לדין מעות קינות
ולבדין לדבושים נון מעות נלי סמעון:
תשותמת ד לא אחדירה קרוא:
סכי נמי נון טיס גראן
לאחיהר שוק וכצגי צום לרסק
האלדרים וו'ם צב' נערלא זאנטפמאס
כרכוכות דג מג. ווס: נערלא דלמאן
ההממר ליא נקמת זמי' זכמעון פוטו
טנרטלן הפלינו דילען דילען דילען
המקל דוכחאכ כו' יולו הלו סזון קנס
הצלאה למלה לוי ויחנן דלען דען מסיכס
ההממר מיזד למי שפיר דגבי קנס גען
גען ווועיל לאן קיס דכני
גען ווועיל ופקיון לאן פון זנטלו
טען ומוניג קומ ווועס סיינט זנטלו וויל

ת ה"ח
ד"ה מכל מקום.
פרק חמוץ נאך
עד :

1

תופפות

רביינו חנナル

(ג) בלעון קיा סופר: מיל' נון (ב) יול' וטמייה. הוכחה משלו ש' לממיהל' כ"ב (ב' ג').

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

אסיפות הש"ס

אלא קשיא לריש לקיש אמר לך ריש לקיים
הא מנין ר' שמעון היא: אבל אמרו מי שפער
כוב': איתתר אבוי אמר אודועי מודען ליה
רבא אמר מילט ליטען ליה דכתיב: ונשיא בעמך
אודועי מודען ליה דכתיב: ונשיא בעמך
לא תאוור רבא אמר מילט ליטען ליה דכתיב
^ובעמך בעושה מעשה עמך אמר רבא לנו
אמניא לה דר' חייא בר יוסוף יתבו ליה וזוי
אמלחה לפסוף אייקר מלחה אהטא לקמיה
דרבי יוחנן אמר ליה זיל הוב להו ואילא
קיביל עילך מי שפער ואיל אמרת אודועי
מודען ליה רב כייא בר יוסוף בר אודועי
הוא ואילא מאי מילט ליטען ליה רב כייא

מה א מי כי מ"ה מ"ה
 מלכיה ה' כל ג מגן
 עזין צב' טומ"ע ח' מ"ה
 ד' י"ד טפ"נ
 מו ב י"ג סס ג' ג'
 וטפ"ע סס קש' ג'
 סס טפ"ע סס קש' ג'
 ומי ק' טפ"י י'
 מז ג' טפ"י י'
 וטפ"ע סס קש' ג'
 מיליטה ל' ד' י'ו
 נצנתו ומגנה ממנה
 סמג סס טפ"ע מ"ה
 צק טפ"י י'
 מה ד מ"י סס פ"ה סס
 ג' טפ"ל ג' מגן סס
 וטפ"ע סס קש' ג'
 י'
 בתש ה מ"י פ"ט מס' ג'
 טפ"מ יונגן כ"ל י'
 סמג נצן טפ"ט ה' ג' טפ"י
 וטפ"ע מ"ה ס' סס קש' ג'
 י' ועין כ"כ:
 ←←
תורה או הרשות
 1 אלדים לא תקלל

תורה אור השם

הגהות הגר"א

לעזי רשי

רביינו חנן אל
 קשיה לוויש על קלייש ומשני
 הא מני ר' שמואל הד' א
 האנא דאמורי דלא כרי'
 ממיינן. בעכערן דראד רהינ
 ד' שמעון טלה קונה דמי'
 האב אין זיין דוחה קונה
 טלה, דודחא טבניא דמי'
 (ה) אליבא דמאן דסבר
 דילגא באנא כוואר קורייל.
 ואין להיל' ר' שמואל
 דיקרים' לו סוסט מהני
 דונגן קומת קווה האת
 הכסף, אלמא (הדא)
 פראדו (הדא) הוי, ומיינק
 בלילפין בא לא בעב רקע
 צין במתהונן, צין כל משא
 ומותה, קון להיל' וזה דוחה
 הגאון ויל'. אבל (ז) מי
 שפעידר הצלב ובו/
 אובי דההו גראן מודען
 ליה דההו גראן מודען
 שליטו, אובי מיטל
 לייטין ליה ר' רבנן דמאן
 קורייל' לא ר' רבנן דמאן

עקב ערך פסנתר, שעמינן
מִיר אונדער גויה ערבעידא, מילט
מליט ליטיןן לילַה, חד
ערבעון דרול האָה
קונָה. אַיזָּם, עידרָן, רב
אַם, בְּגָנְיוֹן הָאָה קָונָה.
וַיַּחֲנֹן אֶת־בְּגָדָה
וְמַבְּכָה בְּלֵב לְאַמְּהָה
דרְגָּה, הנָמָן ערבעון
להָבָרוּן וְאַמְּהָה לוּ אַמְּגָּן
וְחוֹרָה עַל־עַבְרִים גְּדוּלָה
כוֹרָה, דָרְגָה אַמְּהָה זְרוּ
שִׁיקָנָה בְּגָדָה ערבעידא. אמר
שְׂרָבָגָד אַבְּנָן אַמְּגָּן
לוּ דָרְגָּה כְּבוֹדָה,
אַמְּגָּן זְרוּ שִׁיקָנָה בְּגָדָה
עַבְרָנוּן. אלְמָרָב בְּתַי
אוֹשָׁה בְּאַלְפָקָן וְנוּן
מְהֻנָּה תְּזִיז, קוֹה, וְמַהְרִיר
לוּ את הַשָּׁאָר אַפְּיָה
כְּמָה
מִינָה לְבָדָה סְמָדְרָבָנִין
וְוַיַּעֲרָבָן נִגְהָרָה, וּקְוָנִי
הַרְבָּה, כְּלָבָה
לאָוַה האָה הַרְמָנָה סְמָדְרָבָן
דָאַיְהָה עַלְלָה עַרְבָּן סְמָדְרָבָן

בכיסוף וכדו, גם בחתחו עליו ע נקנין אלא במשיכה, ולא אכנגד ערובנו, לקבל עלייה מ

תגחות ה'ב'ח

(ט) ר'ש"ד ד"ה ס"ו סכ"ג
בננדנו צו קונה לקביל
מי שפער והוא קנה כל
אפסיק והוא היה החפץ
ליזין כנגד מה שקיבל
חוור ב' על השאר

מוכך חטיפות
א. דכתיב ביה מוכך
קנקנתן, מום קיזיטין ד:
לא כל דבר, וו' נכניות
ב. ד. דישראאל גופה לא
קני עז' בשטר אלא
שומם. וו' קיזיטין ד:
משום דידיתקה לא למא
אהב לאורתו דדרישון
קדודישון טו], מה אחרה
מקニア בשטר אך ז' וכו.

ל' ליטש נקייט: ר' שמעון פיא. דה מלר ז' היה דקמבל מעתה קוויט: מודיעין ג' הפלגער ממן: צעופא מעטה עמן. עותקה מעטה עמן גו' דכלמייך (פאייה ג') טהראים טילטילן גו' עוטו עטלס וויל זידכו כו': קייר מלחה. וויל לחווא: בר אוֹדוּשִׁי הוֹלֶד. זממייס. וכי קיס נאַרְזִיךְ אַלְדוֹישָׁן שׂוֹמֵן נְפָלֵן מִן זְקָכִילִיךְ וויל גוֹלְדִינְדִּיךְ טִיכָּה: עַצְּבָּן. מִקְתָּם תְּמֻנָּה נְקָם גו' עַל פִּיקָּן מִלּוֹבָה: קָוֶה פְּכָר גַּנְגָּדוֹ וֹאֶה קוֹנוֹה (ה'). י' מִכְלִית קְרַקְעָה גו' זְקָנִים זְכָנִים קְרַקְעָה קְנוֹה¹ קְנוֹן גְּנוֹרָה וְלִילָּת מְתַנְלָעִין ז' קְנוֹן כְּנוֹגָדוֹ לְסָמִיחָה בְּמִי צְפָלָע: וּר' יְהָנָן אָמֶר ו': צְקָרְקָעָה קְנוֹן גְּמוֹר וְמַמְלָעָן נְקָבָל מִי צְפָלָע: פִּונְטוֹן עַכְבָּן, גו' דָּמֵי נְסָחִית דְּלָשִׁין דָּוָה קְנוֹן פְּרִיעָמָה מִקְתָּם מִעֲמָת זְקָרְקִין ה' לְיִירָה² חָלֶב נְעָרָצָן וְמַסְכָּן לְקָנוֹת הָתָּחָזָה צ' זְרָמִין נְקָמָה צ' זְרָמִין צְלָעָן:

ההוא סבר נגנדו הוא ק' בוגר כלו הוא קונה ואומר נגנדו הוא קונה בוגר הוא קונה מוי' מהחול לך והלה אמר אכפלו לך ערבותך נר רבינו יוסי רבי יוסי לטעמך קנייא ר' יהודה אומר ד אמר ר' שמואון בן שאמרי בומן שאמרי אלב מכר לו בית בפרע לו מותם חמיש לוא את השאר אפילו לאו הוא הדין למיטלטן לבולחו לא מיטלטן שנא קרע דבכשפא נ לבולה מיטלטלי דלא שפרע לא קני לי המלוה את חבריו הרשミיה ע"פ שאין פ' דברי רבנן שמעון הנשיא אומר אמר אם היה לנו משפט ואם לאו מ' ר' יהודה הנשיא סבר

ו-ה' נספחים. מכאן ניתן לראות כי בירור על השם והכינוי והשם המשמשו, יוציא שניות לאילן ג'ון וויליאם סטנלי.

דרכך. ורך זה עדין ירעשו בבי השכיר האתניין, געג'פ' שאיתו שוה אלל פיל אונז משפט, דורי רשב'ג. ר' יהודה הנשיא אמרו, אם היה המשכן בנוור החוב אינן ממשפט, ואם לאו ממשפט.

זהוב פרק רביעי הבא מציע

ען. משפט עין

אללא משכון דנקיט למה ליה אלא לאו שמע
גמינה מא איןו משפט רק אמר רבנן שמעון בן
גמליאל איןו משפט בכולו ומאי משפט
דרקאמר רבוי והורה הנשיא "לך פלנא דלא
דנקיט עלייה משכון ובאה קמייפני דרבנן
שמעון בן גמליאל סבר בגנדו והוא קונה
ורבבי יהודה הנשיא כבר בגנדו והוא קונה לא
מא איןו משפט רק אמר רבנן שמעון בן
גמליאל לחך פלנא דנקיט עלייה משכון
מככל דרבוי יהודה הנשיא סבר לחך פלנא
דרנקיט עלייה משכון נמי משפט אלא משכון
יבנה יהבו ליה וו' איכיתנא לסוף אייר

הַלְאָ מִלְכוֹן דָּסֶפֶס. נְמַלֵּי מַפֶּס הַלְאָ נְלִיאָ
וְבָכְדִיל מִיְהָרָן גַּלְעִינְגִּי בֵּית הַיּוֹגָשׁ
הַיּוֹנָם מִמְּמָטָן כָּלָל: מְכָלָן דָּרָי יְוֹהָה כָּו.
וְוְיָאָ אֲכָל נָגָר. וְאֵל גַּלְעִינְגִּל מִיְּסָפָר
יְיִנְגָּו. נְלִיאָ מַעֲוָת. רַכְבָּמְנִיעָה דְּלָמָר
כְּגַנְגָּו סְמָךְ קְנוֹסָה: פְּזָן גְּלָלָגְיָפָה.
סְפָסְקָן יְבָרָגְיָוִין וְאַיְלָהָסְקָלָסְסְלִין
סְפָן עַבְרָגְיָוִין: הַלְאָ שְׂפָאָהָסְקָן אַנְקָעָ
כו. תְּלֻמָּהָסְכָלָתָהָמְזָדָרָהָסְגָּוָן
לְמִלְאָ קְיִיסְלְבָרְגְּזְהַדְקָןְחָוָתָסְ: אַלְגָּ
יְזָרָחָאָדָהָסְפָּהָכוֹ. צְבָעָהָסְהָוָה
חַוְמָרָאָלְבָוָרְלָהָנְדָעָטָהָנְטוֹתָה
הַגָּל הַסְּמָתָנָהָקְשָׁעָרָהָלְהָמָרָזָן
וְוְתָחָרָהָזָוָל פְּלִיְיָצְעָרָהָחַיָּן
כְּלִיןְסְלִוְןְרְמָנָהָסְ: הַגָּלְמָרוֹלְמָסְ
כו. סְיִלְמָהְקָמָנְיָהָסְסָמָחָלְזָוָל רָוָת
חַכְמִיםְסְנוֹסְסְיִמְגָנוֹןָהָסְ: הַלְמָלָיְיָסְכָן
מְסָסְמְנוֹסְקָרְיָהְרְמָנָהָסְ: פְּנָהָיְסָיְהָ
הַלְמָכָהְמְבָרְכָהְיָוָתָןְכָןְמְמִילָהְדְּפָלָגָהָ
מְעַטָּהְצָרָיְיִהְעָןְכוֹ. מְמָסָהְסָיְהָ

וורה אור השלם
מלאני צדק אבוי צדק
פפת צדק והין צדק
ויהי צדקה ית' ית' ית'
תיכם מארץ מארים:
ויקרא יט ל'

ככל
שים אין בהן משובם מהוסרי
מהוסרי אמנה °ורבי יוחנן
י' יויס' ברבי הודה אמר מה
היה אלא לומר לך **ש' יש**

תורת הלימוד לומד ^ההין צדק והלא ^ההין בכלל איסוף

בְּאַסְכָּר וְכֵלֶת מִתְפֻּעָלִים שָׂדוֹת
בָּנוּ מִלּוֹרָת מִתְגָּנָה עַד סָלָן
מִתְמִילָה מִתְמִילָה וּלְפָסָקָה לְסָסָס מִזְוָתָקָה:
וְאֵם סְמָלָה דַּעֲמָסִיקָה. עַל דְּכִי אָכְנָה:
מִמֵּיר לְהָרָק קְמָה. כָּרֶב סְדִישָׁו וְהָ
סְפָקָה גַּוְתָּו וּמְכָלָקָה: יְיָ אַמְּרָל בְּצִוְתָּה

מופך ריש' – בסיסן גזקטי. הופיע מ-**טוטו** ו-**טוטו II** וכן מ-**טוטו III** ו-**טוטו IV**, מ-**טוטו V** ו-**טוטו VI** וכן מ-**טוטו VII** ו-**טוטו VIII**. מושג זה נזכר בבבון טוטו (טוטו IX). מושג זה מופיע גם בטוטו X וטוטו XI. מושג זה מופיע גם בטוטו XII וטוטו XIII. מושג זה מופיע גם בטוטו XIV וטוטו XV.

שי שאמרו מלית קונה דינן
הלהכה אבל אמרו מי שפרע
עודי לפרטומי שמי שאינו
וישועהן בן מתיא שאמור לבנו
וכשבא אצל אביו אמר לו
שעתה לא יצאת ידי חובך
שלא תיחיל במלאה צא
שמניות בלבך וא"ס"ד דברים
; ויל הדר ברך שאני התם
מידיע ידיע רעל אבוח סמרק
מלאתה וראי סמכי דעתינו
אמר רב כיוחנן הבב' והאמר
רו מהנה אני נוטן לך יובל
אמר רב פפא °ומודח רב כי
מסחרברא דאמור רב אי אבחז
שר יש לך בידי בן לו רושאי
ת בשולמא לא מאן למיהדר

יאחד בלב מותבי ר' שמעון אומר אף עי וההב ואין דינר והקבנה טלית מכל מקום כעומד בדיבורו התנא היא רתנן מעשה ברובו צוא ושוכר לנו פועלם הלק ופסק להם מומן בני אפייל אתה עושה להם בסעודת שלמה עמהם שהן בני אברהם יצחק ויעקב אלא אמרו להם על מנת שאין להם לעלי אלא פת יש בהן משום מהושרי אמנה היכי אמר דפועלים גופיהם לא סמכא דעתיהם מאי מען אי היכי אפיילו התחלו במלאה נמי התחלו אמרו מיר אמר קמיה דאבותה ונזהא ליה ונזהא לרבה בר תנה אמר רב כיוחנן האומר ללהזר בו יכול פשיטא אלא ימותר להזרו וזהן במתנה מועטה דסמכא דעתיהם היכי אמר רבי יוחנן ישראל שאמור לבן לו כור כדיעשתו ברשותם משער על מסום אחר אי לא

ממושך תוספות
שהווים בו מושם שיוני
שער, יונשייל, ב. פישטאל
עלשוותן הורחוב
שנאר שדרה של יונשייל, ל. אומונד
טומסן לבעל הבית. טומסן
ד. דרי. טומסן
ר. דודמן. ר' יונשייל
ה' יונשייל (ה' יונשייל) האן קומפני
ווזק לא הו שומם
בנה. ר' י. ז. משפט
שבור נון. טומסן
ברנארד.

בְּזִבְחָה אֶת־שָׂעֵד
לְמַנְנוֹ וְחוֹרַה הַפְּקִידָה אֲצַלָּ
לְיוֹאָתָר תְּרוּמָה וְאַיְלָקָ
אַיִן לוֹעֲלִיו אֶלְעָרָתָ
מִמְּנָה בְּדָלָא נְטוּלָ שְׁמַעָ
אַיִיר שְׁוֹמְשָׁמִי הַדָּרוֹן בְּהָ
לְלוֹ וְזַהֲיָגָנוּ אֲתָה לְקַמְיהָ
אֲשֶׁר־קָלְתָה לְאַמְבָעָא שָׁוָםָ
לְאַחֲרֵי אַמְרוֹ לִיהְ רַבְנָ
לְהָזֵה כְּבִי נְמִי אַמְרָרְכָבָ פְּפִי

בזה בזאת נזכר שאלת שאלת אביה של רבקה אכילה מיטלים הכא במאן עסיקין בון שן לאו האיכא סייפא נתנו לבן לו אחר אין דידערט בון שנטולו ממנה וחו הפקודו אצלו לא לא כוון דמשיבת ממונה אית ליה גביה אל לא אמרו לה לית לנ שומשמי ש��ול ווץ לא דדרבא אמר לה כיון דאמרו לך שקול ווץ שכדר דלא הי אלא אפלו שומר תנם בדורבך וזה בעי לקבולי עלה מישפרע אספ

בְּלֹא מִלְמָלָה נָמֵךְ כַּנְּכָן קָרְבָּן שְׁיִינְנָה
 הַנְּזָרֶן לוֹעֲגָה, אַתָּה נָזֵן לְיִהְרֹן
 עַל תִּלְחָלָה וְכֵן: הַלְּגָן סְלֻעָמָתָה
 סְבָבָנוּמָוָלָה מִכּוֹזָה: הַלְּגָן צָמָת
 דָּלָגָן גַּטְנוּ. וְיכֵן דָּלָגָלִיס מַנְסָחָה
 חַמְרוֹן לְמִינָה: אַפְלִינוּ זָמָר חַנָּה נִמְיָה
 לְגָן. וְאַפְלִינוּ פְּשָׁעָה צְמַרְמָרָה
 סְפָרָוִין: וְסָלָגָן קָדְנוּ כֵּן.
 וְלִמְלָמָה לְגָן קָרִי מַכְנָז וְלִמְלָמָה דְּזָוָה
 כְּלִילָה זָוָה: קָרִי מַקְנָז. וְהַמְּלָמָה
 דְּלִידִים: קָרִי גַּמְנָה. וְהַמְּלָמָה
 כְּסֻומָּמָמָה לוֹקְבָּל מִי סְפָלָעָה: צְדִירָה
 כְּבוֹדָה. קָרִי גַּבְּרָה מִנְסָחָה

וְרֹב בְּכוֹת שָׁמִיהַ וְאָמֶרֶת
לֵיהַ כִּל חַלְלָא דֻלְמָא לֹא
מֵא אֲפֵנָא דְמַעַלְיָה שְׁבָתָה הָה
לְדַי אַתָּה לְךָ שׁוֹמְשָׁמִי לְבוֹנוֹ
אָמֶרֶת
אלא בדלא משכוב, שם. דירושלמי (בפרקין ה' ב'). מפקד לשמשה אימת דינמא לך תחת מותהobar

לבע לוי אחר אין לו עליו אלא חרטומת, ואיל שמו קנאו ומומנויא ליל[ה] ג' רודה אני אומ' בז' אין לו להחו' (ה). והה דאית אמר בעשין, אבל בעני נעשה דרשו

דְּשִׁמְמָמִין עַל יְדֵי סָהָר וְלֹמֶן כָּנָסָה
סְהִלּוֹן קְבָלִים לְתַת קְזָמָמִין גַּל
סְיִםְחָוָר צִי כְּלָל חֲלָנוֹצָא גַּל שָׁוָלָן וְלֹ
עַל כָּנָסָה לְדִין חֲלָנוֹצָא קָרְקָיָה:
הַמְּנוּיָה

נש אין הווא (ב) מהמן ביה לאילו, אין הווא עתר אל מלך ביה נתייה. הוה דאמן לבר שמאלל בר זומרא לאיל שושמי לודבן.

ה) ענין זה בירוקטני נקבע כב'.